

dette har været Tilfældet, skyldes det den Omstændighed, at Frederiksberg Kommune har væltet sin ubemidlede Befolkning af paa Københavns Grund, saaledes at Københavns Kommune har været nødt til at træffe Foranstaltninger for at indkvartere den. Der er ikke noget radikalt-socialistisk Styre paa Frederiksberg, sagde det ærede Medlem triumferende, medens der er et saadant i København. Ja, det er rigtigt; det giver sig f. Eks. Udtryk i, at der paa et givet Tidspunkt var 2 600 Lejligheder under Opførelse i København, medens der paa Frederiksberg kun var 90 Lejligheder under Opførelse. Og det er endda Udtryk for enganske bestemt bevidst Politik fra Frederiksberg Kommunalbestyrelses Side, idet det blev fremhævet under Budgetbehandlingen dér fra det konservative Flertals Side, at man udelukkende skulde tage Hensyn til Kommunen selv i sin Boligpolitik; man skulde kun tage Hensyn til sine egne Interesser og ikke til Bolignøden i Nabokommunen København. Saaledes styres en konservativ Kommune, men derimod ikke en radikal-socialistisk.

Jeg er meget rørt over, at den højtærede Indenrigsminister særlig havde tænkt paa København, da han vilde fremme Boligplanerne. Det vilde have glædet mig, om han havde svaret paa, hvorfor han i Lovforslaget ikke har taget Hensyn til Københavns Kommunes Udtalelser, eller rettere sagt, det vilde have glædet mig, om han, da han ikke har gennemført Boligplanen — han kunde jo have gjort det, for han havde Flertal for den —, havde formet det foreliggende Lovforslag saaledes, at det ikke kom til at gaa saa hardt ud over Københavns Kommune. Den højtærede Indenrigsminister balancerede i sin Tale mellem Ejer og Lejer, som han gerne vilde takkes begge to, han vil gerne give det Udseende af, at det foreliggende Lovforslag er et Fremskridt for begge Parter. Det var virkelig en Personlighedsspaltning, som var den højtærede Minister værdig; men det er sikkert ikke lykkedes den højtærede Minister at overbevise nogen Lejer om Velsignelsen ved § 1 f, og denne er jo, som gentagende fremhævet, det eneste reelle i Lovforslaget — bortset fra de 5 pCt.s Forhøjelse —, det eneste faste Holdepunkt, Kærnen, ved Siden af hvilken alt andet bliver illusorisk eller, for at blive i Ministerens Terminologi, ved hvilken hele Huslejeloven i øvrigt bliver til Teleplasma. Det er derfor heller intet Under, at den højtærede Minister, som det ærede Medlem Hr. Niels Petersen gjorde opmærksom paa, Gang

paa Gang søger at lave et Forsvindingsnummer med Hensyn til § 1 f, men forhaabentlig vil nu de Ekspertes, som skal behandle Sagen nærmere, afsløre Lovforslaget, saa det træder frem for Offentligheden i al sin Grelhed, saa man vil forstaa, hvor skæbnsvangert det er.

Lemvig-Müller: Jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelser i Anledning af mine Bemærkninger om de Ændringer, jeg kunde ønske foretaget i den gældende Lov. Jeg forstod hans Udtalelser saaledes, at han er villig til Forhandling derom, og det skulde glæde mig, om der kunde komme noget ud af disse Forhandlinger.

Det, der kalder mig frem, er nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Simonsen og det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, der sagde, at jeg havde refereret deres Udtalelser fra i Fjor forkert. Jeg maa ligesom det ærede Medlem Hr. Simonsen beklage, at vi ikke har det stenografiske Referat, saa vilde det ærede Medlem Hr. Simonsen ikke have fremsat den Udtalelse, han gjorde. Jeg sagde, at begge de Herrer i Fjor havde udtalt sig netop i Tilslutning til den Opfattelse, jeg havde gjort gældende, at den Lov, vi vedtog i Fjor, var en Afviklingslov, og at den kun skulde gælde for et Aar. Med Formandens Tilladelse vil jeg oplæse af Rigsdagstidenden — det staar Sp. 4319 —, hvad det ærede Medlem Hr. Niels Petersen sagde: „Jeg gad vide, hvilken reel Betydning der under disse Omstændigheder ligger i Klageretten, navnlig efter at Venstres ærede Ordfører for nogle Øjeblikke siden her fra denne Talerstol udtrykkelig har betonet, at man maatte være opmærksom paa, at hvad det nu gjaldt om, var Afvikling, den fuldstændige Afvikling af Huslejelovgivningen.“ Det ærede Medlem Hr. Simonsen udtalte under Behandlingen af Huslejeloven i Fjor ordret efter Rigsdagstidende Sp. 4300: „Men jeg vil dog ikke haabe, at man derved vil sige, at den her foreslaaede Forlængelse skal være det sidste Skridt, hvad Lovgivning paa dette Omraade angaar, om end det maa indrømmes, at der er enkelte Sætninger i Lovforslaget, som kan tyde paa, at man tilsigter at sætte Punktum den 1. April.“ Altsaa ogsaa det ærede Medlem Hr. Simonsen havde i Fjor den Opfattelse, at det var den sidste Lov, vi vedtog.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen maa sikkert have overhørt, at jeg med Hensyn til Opsigelsesretten udtrykkelig anførte, at f. Eks. en 2 Værelses Lejlighed skulde ud-